

TEMETÉSI BESZÉD

2021. nov. 12.

Nádasdy Ádám

Kedves Laci! Utoljára találkozunk, ezért hadd adjak át búcsúzóul egy listát, hogy mit hagyjál itt nekünk most, hogy végleg elmész.

Hagyd itt a tudásszomjadat, a nagy elméletek és a legapróbb részletek iránti tiszteletet. A meggyőződést, hogy minden dolog méltó tudományos vizsgálatra, mert sosem lehet, tudni, mikor sül ki belőle valami nagy igazság.

Hagyd itt az energiádat, a lelkesedéset, a munkaszeretetet, amely mindig hajlandó volt felkerekedni egy újabb menetre, ha kapott egy kávé.

Hagyd itt a vitakozási kultúrádat, amivel bátran belekérdeztél bármibe, és rákérdeztél bárkire: nem ismerted a tekintélyt, nem ismerted a megalkuvást, csak a tisztázás örömteli szépségét.

Hagyd itt a nyelvek iránti rajongásodat, hadd érezzük mi is, hogy nincs izgalmasabb, mint a nyelvi jelenségeket latolgatni. Te úgy szeretted az adatokat, mint a régi botanikus, aki-nek a növénygyűjteménye a legfontosabb. Hagyd itt a gyűjteményedet, és mi ígérjük, hogy a további lapokra is értékes adatokat fogunk lepréselni.

Hagyd itt a társadalmi igazságosság iránti vágyadat, a kisebbségek – így különösen a cigány kisebbség – iránti tiszteletet, azt, hogy minden embert megillet a méltóság, bármilyen nyelven beszél és bármilyenek az életkörülményei.

Hagyd itt a hazaszeretetet, amit nem engedtéél elvitatni magadtól akkor sem, amikor mások azt állították, hogy csakis az ő módjukon lehet a hazát szeretni.

És hagyd itt a fürkésző, mindig élénk szemedet, ami felnőtt embertől meglepően kék volt, és sokkal mélyebbre látott, mint azt képzeltük. De nem – azt talán ne is hagyj itt: inkább nézzél minket továbbra is, szigorúan és szeretettel.

Kálmán László, Isten veled.